

dr hab. Mirosław Kowalski

Uniwersytet Zielonogórski – Wydział Nauk Społecznych
(University of Zielona Góra – Faculty of Social Sciences)
65-762 Zielona Góra, al. Wojska Polskiego 69

.....
e-mail: M.Kowalski@ipp.uz.zgora.pl tel. +48/601 87 24 90

Zielona Góra, 25 marca 2024 roku

**Ocena osiągnięcia naukowego dr Kariny Leksy
wykonana na wniosek
Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki, Wydziału Nauk Społecznych
Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach,
w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia naukowego
doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika**

1. Podstawa przygotowania recenzji

Podstawą formalną sporządzenia niniejszej oceny jest uchwała nr 3/12/2023, z dnia 12 grudnia 2023 roku, Rady Naukowej Instytutu Pedagogiki, Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Karinie Leksy w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

Opinia została sporządzona w oparciu o przesłaną przez Radę Naukową Instytutu Pedagogiki, Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach dokumentację m.in.: wniosek przewodni, autoreferat, wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, wykaz opublikowanych prac, kopii dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora, potwierdzenie staży i szkoleń.

Warunki nadania stopnia doktora habilitowanego zostały unormowane w art. 219 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce. Zgodnie z tym przepisem, stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie

sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2, pkt 2 lit. a, lub

b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub

c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;

3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

2. Ogólna charakterystyka Habilitantki

Pani dr Karina Leksy w 2003 roku ukończyła jednolite studia magisterskie na Wydziale Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Śląskiego i uzyskała tytuł zawodowy magistra pedagogiki (w zakresie specjalności pedagogika zdrowia). 26 października 2010 roku, również na Wydziale Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Śląskiego, po obronie rozprawy doktorskiej zatytułowanej *Nadwaga i otyłość jako wyznaczniki zdrowotnego i psychospołecznego funkcjonowania osób w środowisku życia*, której promotorką była prof. dr hab. Ewa Syrek, Habilitantce nadano stopień naukowy doktora nauk humanistycznych, w zakresie pedagogiki.

Pani dr Karina Leksy ukończyła:

- w 2018 roku w Wyższej Szkole Bankowej w Poznaniu (Wydział Zamiejscowy w Chorzowie) studia podyplomowe „*Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z elementami integracji sensorycznej*”;
- w 2020 roku – na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, studia podyplomowe: „*Terapia pedagogiczna i rewalidacja osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*”.

Pani dr Karina Leksy od 2011 roku (do chwili obecnej) związana jest zawodowo z Katedrą Pedagogiki Społecznej, Instytutu Pedagogiki, Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

3. Ocena osiągnięcia naukowego – monografia naukowa

Jako osiągnięcie naukowe, które stanowi podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego, na podstawie art. 219 ust. 1, pkt 2a ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 roku poz. 478 z późn. zm.), Pani dr Karina Leksy przedstawiła monografię naukową o tytule *Znaczenie mediów społecznościowych dla samooceny i zachowań związanych z wyglądem ciała młodych dorosłych. Perspektywa społeczno-pedagogiczna*. Została ona wydana drukiem w 2023 roku w Wydawnictwie Uniwersytetu Śląskiego (Katowice 2023, ss. 382, ISBN 978-83-226-4281-8).

Przedstawiona monografia o tytule *Znaczenie mediów społecznościowych dla samooceny i zachowań związanych z wyglądem ciała młodych dorosłych. Perspektywa społeczno-pedagogiczna* jest niezwykle interesująca poznawczo. Przy czym, charakterystykę opisowo-ocenną przedłożę w formule dwudzielnej, tj. w ramach płaszczyzn refleksji i dyskusji oraz podsumowania.

Płaszczyzna refleksji.

Czy nauki humanistyczne i społeczne są w odwrocie? Zaprzeczenie poświadczające, że tak nie jest, lub, że tak właśnie się dzieje, domagałoby się doprecyzowania: jakiego rodzaju miałyby to być odwrót, od jakiej materii badawczej byłoby odejście, oraz, ku jakiej problematyce zbliżenie. Amerykański badacz życia społecznego Charles Wright Mills postulował swego czasu, aby nie dać się zwieść segregowaniu i wybieraniu dla celów badawczych jedynie tych tematów, które są nośne i modne, a których to atrakcyjność zostałaby jedynie wypromowana w publicznych debatach i w medialnych sposobach ich popularyzowania¹. **Nie sposób jednak zignorować tego, co cyrkuluje w przestrzeni makrostrukturalnej, co jednocześnie wyznacza badaczowi społecznemu swoiste wyzwanie, a z którym – jeśli czuje się odpowiedzialny za kształt życia społeczno-pedagogicznego – powinien się zmierzyć, jeśli pragnie pozostać wierny swojemu naukowemu powołaniu.**

Zatem, przed przedstawicielami nauki i badaczami pojawiają się problemy, z którymi zmagali się wcześniejsze pokolenia myślicieli oraz praktyków życia społeczno-pedagogicznego. Fakt ten nie powinien jednak wygaszać woli

¹ Por. C.W. Mills, *Wyobraźnia socjologiczna*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008, s. 341-342.

zaangażowania się, z nową energią i przy użyciu nowych technik i narzędzi, na rzecz diagnozowania, rozumienia i wyjaśniania tego, **jacy jesteśmy, jako ludzie i dlaczego wciąż na nowo trzeba nam się sporo natrudzić dla uzyskania tych wartości, które tłumaczą sens i cel podejmowanej drogi naukowej, społeczno-humanistycznej.**

Przedłożona do oceny dorobku habilitacyjnego monografia jest szczególnie istotna i aktualna w dobie budowania społeczeństwa informacyjnego, szukania rozwiązań nastawionych na głębokie, jakościowe zmiany funkcjonowania instytucji edukacyjnych i medialnych, i znajduje pełne uzasadnienie w aktualnej problematyce społeczno-pedagogicznej (oraz szeroko pojętych działaniach odnoszących się do edukacji formalnej, nieformalnej i pozaformalnej). W rzeczy samej, cele, zadania, funkcje wspomnianych form edukacji, jak również optymalne modele jej funkcjonowania (przede wszystkim warunki realizacji głównych zadań), z perspektywy wspierania indywidualnego rozwoju człowieka (w tym kształtowania zachowań sprzyjających zdrowiu), sprawiają, że dokonujące się przemiany w przestrzeni społeczno-pedagogicznej, jednoznacznie wskazują na konieczność działań o charakterze badawczym, jak również refleksyjnym w sferze teorii i praktyki edukacyjnej.

Spojrzenie na kategorie zdrowie, ciało, edukacja i media (w perspektywie horyzontalnej i zintegrowanej), pozwala nie tylko dostrzec wiele oryginalnych projektów badawczych, pedagogicznych i społecznych, zobaczyć w „codziennych aktach” rzeczywistości, obszary inspiracji dla teorii i praktyki edukacyjnej, ale również podjąć problematykę związków i zależności zachodzących między zjawiskami/sytuacjami „codzienności” ciała, rolami społeczno-zawodowymi. W tych aspektach należy wskazać, po pierwsze, walory naukowe, w moim przekonaniu wiodące i istotne ze względu na specyfikę podejmowanego zakresu tematycznego monografii. Autorce udało się właściwie usytuować cechy m.in. pedagogiki zdrowia (zdrowie w wymiarze społecznym), co wbrew pozorom nie jest takie proste, chociażby ze względu na konieczność uwzględnienia „poprawności doktrynalnej”, ale także ze względu na nieodzowność ciągłego i jednoznacznego akcentowania interdyscyplinarności m.in. w naukach społecznych. **Dostrzegam w tym zabiegu, przede wszystkim o charakterze analityczno-krytycznym - cenną płaszczyznę ukierunkowującą nauki społeczne do wspólnego wypracowywania ważnych projektów naukowych (społecznych).**

Interesującym uzupełnieniem tej kwestii jest także próba zmierzenia się z wartościowaniem zjawisk/sytuacji (zdrowie - jako wartość). Słusznie Habilitantka pośrednio i bezpośrednio podkreśliła, że prowadzona dawniej i współcześnie analiza naukowa nie dokonuje się w próżni aksjologicznej (niezmiennie, zdrowie jako wartość!), w której również wolność wyboru oraz podmiotowość człowieka są jednymi z najważniejszych wartości życia społecznego.

Po drugie, za wartościowe uznaję ukazanie zjawisk o charakterze interdyscyplinarnym (wielopłaszczyznowych problemów i sytuacji), jednocześnie unikając chaosu interpretacyjno-społecznego. Z perspektywy naukowej jest to cenne osiągnięcie, ponieważ Autorka nie skupiała się jedynie na opisie interdyscyplinarności zjawisk/problemów, ale wielokrotnie je definiowała, dookreślała i precyzowała, czyniąc to - z jednej strony - poprawnie, z drugiej zaś - nie rozstrzygając dyskutowanych i dyskusyjnych kwestii. **Tym samym stworzyła płaszczyznę, by mogły być one dobrze wykorzystywane w przygotowywaniu i realizacji np. kolejnego projektu naukowego, który może przyjąć formę transdyscyplinarną (co dziś wydaje się nie tyle niezbędne, co faktycznie obecne, zwłaszcza w naukach humanistycznych i społecznych).**

Po trzecie, dotychczasowa wiedza z obszaru np. pedagogiki zdrowia charakteryzuje się również subiektywnym/interpretacyjnym charakterem i nie akcentuje wszystkich sytuacji i zjawisk problemowych m.in. o kondycji społeczno-pedagogicznej określonych grup społecznych. Jej diagnozy nie powinny być jednak niedostrzegane czy tym bardziej ignorowane. W perspektywie pedagogicznej możemy opisać zjawiska i procesy (utożsamiane np. z jakością życia podmiotów), wskazywać na ich genezę, mechanizmy, konsekwencje społeczno-kulturowe itp. Pokazać możemy, w jakim zakresie akceptowane są wartości i normy w określonym kontekście społeczno-kulturowym, ale nie potrafimy - jak dotąd - jednoznacznie postawić ważnych (z etycznego punktu widzenia) pytań o jakość analizowanych zjawisk, o ich aksjologiczny sens i pożądaną kierunek przemian. Musimy jednak przyjąć, że **wolność (wybór) i podmiotowość na miarę godności i wielkości człowieka, to coś więcej niż zwykły produkt (konstrukt) zmiennych warunków społeczno-kulturowych.**

Po czwarte, wybór nietłatwej tematyki i niezwykle szerokiego zakresu dostępnych źródeł i opracowań wymusił na Autorce ograniczenie się jedynie do

niektórych, acz wydaje się, że najważniejszych odniesień, i to zarówno spośród zasobów pedagogicznych, jak i pochodzących z nauk socjologicznych, psychologicznych, filozoficznych i medycznych.

Płaszczyzna dyskusji.

1. W monografii zaprezentowano wyniki oryginalnych badań - o charakterze empirycznym, przeprowadzonych w 2020 roku, a dotyczących diagnozy znaczenia mediów społecznościowych dla samooceny i zachowań związanych z wyglądem ciała młodych dorosłych (podk. M.K.) (monografia, s. 166; autoreferat, s. 26). Habilitantka wskazała problemy badawcze (diagnostyczne) w których użyto kategorii m.in. samopoczucie, samoocena, zachowanie (monografia, s. 166; autoreferat, s. 26).

W tym miejscu należy podkreślić, że dotychczasowe badania naukowe potwierdzają związek przyczynowo-skutkowy **między cechami osobowości a samopoczuciem (czy nastrojem?) człowieka**. Przy czym istnieje rozbieżność w kwestii wskazywania dodatkowego wpływu zmiennych środowiskowych (niektórzy naukowcy np. Folkman i Lazarus twierdzą, że nastrój wyznaczają czynniki zewnętrzne, zaś Watson i Clark podkreślają dużą rolę cech dyspozycyjnych). Nie ulega wątpliwości, że istnieje związek pomiędzy cechami osobowości (cechami temperamentalnymi: neurotyczność, ekstrawersja) a samopoczuciem.

W przypadku kategorii samoocena, należy wskazać, że istnieją dwie grupy definicji samooceny. Pierwsza, oparta na ewaluacji własnej osoby, kładzie nacisk na poznawcze procesy leżące u podłoża postaw względem Ja. Przykładowo Wojciszke (2002) definiuje samoocenę jako afektywną reakcję jednostki na samą siebie. W drugiej grupie definicji, opartych na emocjonalnym aspekcie samooceny, akcentuje się uczucia, jakich podmiot doświadcza w odniesieniu do własnej osoby. Np. Niebrzydowski (1976) określa samoocenę – jako zespół sądów i opinii, które jednostka odnosi do własnej osoby. Przy czym należy również wskazać rozbieżne stanowiska dotyczące funkcji samooceny i jej źródeł (DuBois i Tevendale, 1999; Trzesniewski, Donnellan, Moffitt, Robins, Poulton i Caspi, 2006). Jak zauważa Wojciszke (2010) teorie dotyczące samooceny powinny być rozpatrywane przez pryzmat funkcji, jakie samoocena pełni np.: ochrona przed lękiem (Greenberg i in., 1986), stresem i nieszczęściami (Baumeister i in., 2003), zapobieganie wykluczeniu społecznemu (Leary, 1999), wspomaganie realizacji celów (Wojciszke, 2010) czy zapewnienie optymalnej czujności (Roese i Olson, 2007). Jednocześnie wśród

badaczy brakuje zgody co do podstawowych charakterystyk/atributów samooceny. I tak, do podstawowych atrybutów samooceny zalicza się np.: stabilność, wysokość oraz jasność (Wojciszke, 2002); wartościowość, pewność, jednoznaczność wiedzy na temat własnej osoby (Lachowicz-Tabaczek i Śniecińska, 2009); trafność, poziom, stabilność (Reykowski, 1992).

Zatem, należy zadać pytania, na przykład dotyczące przyjętych przez Habilitantkę założeń dotyczących kategorii „samoocena”. A może Autorka monografii założyła, że samoocena nie jest stałą dyspozycją podmiotu (samoocena jako cecha?), nie może podlegać wahaniom pod wpływem zmieniającej się sytuacji czy odbieranych przez jednostkę informacji zwrotnych z otoczenia (samoocena jako stan?) a jedynie wiąże się z odnoszeniem jej do motywu (**którego**: autowaloryzacji? autoweryfikacji? samopoznania? samonaprawy?)?

2. Jak należy interpretować użycie w tytule monografii (ale również w problemach badawczych) wyrażenie „znaczenie”? Mam na uwadze:

- czy **znaczenie to warunki, pod którymi wyrażenie może być prawdziwe lub fałszywe** (dotyczy *Teorii ukierunkowanych na prawdę*; odnosi się do tej teorii m.in. Alfred Tarski – jeden z najwybitniejszych logików wszech czasów, obok Arystotelesa, Gottloba Fregego oraz Kurta Gödla)?
- czy **znaczenie** odnosi się *Teorii weryfikacyjnych* – i dotyczy **logicznego pozytywizmu**? A może empiryzmu Hume’a (a zatem wpisuje się w *Ideową teorię znaczenia*)?

3. W jakim stopniu i zakresie rekomendacje praktyczne (wskazania dla praktyki pedagogicznej), zapisane na stronach 290-291 monografii, mają **charakter np. opisu systemowo-funkcjonalnego - w aspekcie wskazanego i zrealizowanego celu badań** (tj. diagnozy znaczenia mediów społecznościowych dla samooceny i zachowań związanych z wyglądem ciała młodych dorosłych)? Pani dr Karina Leksy pisze „(...) w zakończeniu monografii zaproponowałam treści związane z problematyką cielesności, które w moim przekonaniu powinny być uwzględnione w podstawie programowej z zakresu edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. Wśród treści tych uwzględniłam m.in.: (...) Kształtowanie umiejętności dbałości o ciało zgodnie z zasadami zdrowego stylu życia. (...) Kształtowanie poczucia własnej wartości w oparciu o inne, aniżeli wygląd ciała, cechy i umiejętności.” (Autoreferat, s. 31).

Czy rekomendacje praktyczne a dotyczące diagnozy znaczenia mediów społecznościowych dla samooceny i zachowań związanych z wyglądem ciała młodych dorosłych, jakkolwiek istotne, nie powinny być nadzwyczaj uszczegółowione (np. na którym etapie edukacyjnym i w ramach jakich przedmiotów)? A może również sytuowane w ramach edukacji medialnej? Itd.

Podsumowanie

Osiągnięcie naukowe, monografia *Znaczenie mediów społecznościowych dla samooceny i zachowań związanych z wyglądem ciała młodych dorosłych. Perspektywa społeczno-pedagogiczna* - jest jednoznacznie umiejscowiona w dyscyplinie **naukowej**, pedagogika. Przy czym, o czym pisze Habilitantka, cechuje je również, charakterystyczna dla tej dyscypliny i obszaru wiedzy, interdyscyplinarność (w szczególności – jak oceniam - z dziedziną nauk społecznych i humanistycznych oraz nauk o zdrowiu i medycznych).

Oceniana monografia stanowi cenną próbę wypracowania uzasadnionego przekonania, że nauki społeczne ze względu na „spotkanie” z dyscyplinami z dziedzin: nauk humanistycznych oraz nauk o zdrowiu i medycznych, mogą stawać się tzw. „horyzontem interpretacyjnym”, nie tracąc statusu nauki/dyscypliny autonomicznej. Habilitantka odważyła się dokonać czegoś w rodzaju wyinterpretowania z dyscypliny naukowej tego, co może posłużyć jako cenna wartość dla szeroko rozumianej myśli, która nie biegnie jedynie zgodnie z rygorystycznymi zasadami naukowymi, ale stanowi empiryczną analizę, ale i swobodną refleksję badacza procesów rozwojowych człowieka, obserwatora społecznego - jak i świata mediów. Jest to na tyle cenna kwestia, że podkreśla różne możliwości dla socjalizacyjnych, jak i edukacyjnych, praktycznych działań i oddziaływań. Jednak ważne staje się i to, że treść opracowań naukowych (np. wnioski), przyjmują formę ukierunkowanej, precyzyjnej „narracji społeczno-pedagogicznej”, pozostaje dyskursem o jednoznacznym charakterze naukowym. W aspekcie naukowym jest to cenne osiągnięcie, ponieważ Autorka nie skupiała się na opisie interdyscyplinarności, która miałaby mieć swoje zastosowanie w dialogu empirycznym pomiędzy wspomnianymi dziedzinami/dyscyplinami, natomiast wielokrotnie, pośrednio ją definiowała, dookreślała i precyzowała, czyniąc to zarówno jasno, ale i nie rozstrzygając do końca pewnych dyskusyjnych kwestii (np. perspektywa interdyscyplinarności celów i problemów badawczych,

interdyscyplinarność, a zatem treść, stopień i zakres używanych kategorii pojęciowych itd.). Tym samym stworzyła płaszczyznę, by mogły być one dobrze wykorzystywane w przygotowywaniu i realizacji badań, które przyjęły formę interdyscyplinarną (co dziś wydaje się, nie tyle niezbędne, co faktycznie konieczne, zwłaszcza w naukach społecznych oraz medycznych i o zdrowiu).

Pani dr Karina Leksy z jednej strony – w sposób kompetentny – dążyła do budowania wiedzy wyjaśniającej określoną dziedzinę zjawisk, z drugiej zaś – wzbogaciła praktykę poprzez budowanie i / lub pogłębianie świadomości ludzi w zakresie ich działań wykorzystujących tę wiedzę.

Podsumowując, osiągnięcie naukowe w postaci monografii *Znaczenie mediów społecznościowych dla samooceny i zachowań związanych z wyglądem ciała młodych dorosłych. Perspektywa społeczno-pedagogiczna*, w mojej ocenie, stanowi istotny wkład w rozwój badań z zakresu pedagogiki. Wyniki prowadzonych systematyzacji - jak również sformułowanych uogólnień teoretycznych oraz eksplikacji badawczych, ze względu na naukowe, praktyczno – społeczne i głęboko humanistyczne implikacje podejmowanych zagadnień (a posiadające wysoki walor użyteczności naukowej i edukacyjnej, determinujący wykorzystanie wyników badań, wiedzy, analiz i refleksji m.in. w praktycznym wymiarze świadomego i zorganizowanego działania prorozwojowego), niewątpliwie zasługują na pozytywną ocenę.

Jednocześnie pragnę zaznaczyć, że charakter monografii zrealizowane założenia, nie pozwoliły Habilitantce na popadnięcie w niebezpieczeństwo „wielotorowości poznawczej”. W zrealizowanym przedsięwzięciu badawczym zastosowano badania określonego układu społeczno-pedagogicznego. Przy czym – co warto podkreślić – nie polegały one li tylko na specyficznych aktywnościach badawczych, lecz, co staje się szczególnie widoczne w świetle uzyskanych rezultatów – na takim sposobie organizowania danych, aby jednocześnie podkreślić diagnostyczny i weryfikacyjny charakter badanego układu.

Przedłożona monografia jest oryginalna i zdecydowanie przyczynia się do rozwoju dyscypliny naukowej pedagogika. Stanowi dzieło świadczące o właściwym doświadczeniu i przygotowaniu Habilitantki do podejmowania i realizacji istotnych wyzwań badawczych. **Zostało ono również pozytywnie zweryfikowane w ramach procesu wydawniczego w renomowanym wydawnictwie naukowym.**

Nie ulega wątpliwości, że interpretacja wyników badań naukowych, świadczy o dobrej orientacji w temacie pracy, o rzetelnym warsztacie badawczym i interesujących poznawczo, oryginalnych wnioskach, mających ważne implikacje. Również poprzez zrozumienie ograniczeń oraz m.in. na podstawie jakich wskaźników matematyczno-statystycznych można sformułować wnioski, oceny, opinie, które będą odwoływały się do faktów. **Jednocześnie wyrażone przekonania (czasami oceny i refleksje) mogą być podłożem** potencjalnego zwiększenia poziomu dyskusji naukowej, ukierunkowanej na budowanie wiedzy poprzez kontynuację badań (stanowiąc również ważną dokumentację badań, umożliwiając innym naukowcom odniesienie się do nich i ich kontynuowanie).

4. Aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej w szczególności zagranicznej. Inne osiągnięcia naukowe lub artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny. Staże krajowe i zagraniczne, członkostwo w towarzystwach naukowych, komitetach redakcyjnych

Habilitantka w autoreferacie omówiła inne obszary własnych zainteresowań naukowych, przedstawiła (i udokumentowała) opis aktywności naukowej realizowanej na innych uczelniach (współpracując z naukowcami reprezentującymi krajowe i zagraniczne instytucje) oraz inne osiągnięcia naukowe stanowiące wkład w rozwój dyscypliny

Pani doktor Karina Leksy opublikowała 55 publikacji (z czego 48 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora). Po roku 2010, dorobek Habilitantki stanowią: 3 monografie autorskie, 1 monografia współautorska i 1 książka współredagowana, 28 artykułów w punktowanych czasopismach naukowych z listy MEiN (w tym 2 w czasopismach zagranicznych – 70 i 140 punktów oraz 3 przyjęte do druku w

polskich wysoko punktowanych czasopismach naukowych – 70; 100 i 140 punktów), 2 artykuły w niepuktowanych czasopismach naukowych, 12 rozdziałów w monografiach zbiorowych w języku polskim oraz 1 recenzja książki opublikowana w punktowanym czasopiśmie naukowym. Według baz (stan na dzień 06.09.2023 roku) wskaźniki naukometryczne wynoszą: Google Scholar – 36 cytowań, h-index: 3; Web of Science – 4 cytowań, h-index: 1; Scopus – 5 cytowań, h-index: 1.

Pani doktor Karina Leksy uczestniczyła w 24 konferencjach i seminariach naukowych (9 krajowych, 15 międzynarodowych, w tym 7 zagranicznych), w tym po uzyskaniu stopnia doktora, w 9 konferencjach krajowych (7 z referatem/prezentacją w formie posteru i dwukrotnie jako głos w dyskusji) oraz 14 konferencjach międzynarodowych, w tym 7 zagranicznych (13 z referatem/prezentacją w formie posteru i 1 głos w dyskusji).

Pani Doktor Karina Leksy była członkinią Komitetu Organizacyjnego Konferencji z okazji jubileuszu 40-lecia Katedry Pedagogiki Społecznej Uniwersytetu Śląskiego (miejsce i data konferencji: Ustroń, 14-15 października 2019 roku) pt. *Z tradycją w przyszłość. Pedagogika społeczna wobec przemian cywilizacyjno-kulturowych* (patronat KNP PAN) oraz członkinią Komitetu Organizacyjnego Seminarium i warsztatów „ACTTE project” (*Acting in Context by Training the Trainers in Social Empowerment*) organizowanej przez Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w ramach programu NAWA Akademię Partnerstwa Międzynarodowe (miejsce i data seminarium: Katowice, 8-9 września 2022 roku).

Pani doktor Karina Leksy, w latach 2015-2019 - była promotorką pomocniczą w przewodzie doktorskim Pani mgr Ewy Gawlik (obecnie dr), przygotowanej pod kierunkiem naukowym dr hab. Katarzyny Borzuckiej-Sitkiewicz (w Szkole Doktorskiej w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach). Temat pracy: *Sposób percepcji zjawisk obecnych w przekazach kultury masowej a zachowania zdrowotne mieszkańców województwa śląskiego.*

W autoreferacie Habilitantka podkreśliła również współpracę międzynarodową w zakresie:

- koordynowania przygotowania wniosku grantowego (w ramach konsorcjum) w programie Horizon Europe złożonego do Komisji Europejskiej w listopadzie 2022 roku. Konsorcjum projektowe składało się z 9 instytucji, w tym

7 zagranicznych. Jako liderka konsorcjum, Habilitantka odbyła wizyty konsultacyjno-naukowe w University of Minho w Bradze (Portugalia; 12-16 września 2022 roku) oraz w University of Milano-Bicocca w Mediolanie (Włochy; 17-21 października 2022 roku);

- udziału w projekcie *Acting in Context by Training the Trainers in Social Empowerment (ACTTE)* realizowanym w ramach programu NAWA Akademię Partnerstwa Międzynarodowe (01 października 2019 roku - 30 września 2022 roku). W ramach projektu odbyła trzy zagraniczne wizyty studyjne: Fundacja Amigo - Hiszpania - 2021 rok (5 dni); Salesiani per il Sociale - Włochy - 2022 rok (5 dni); HE2B Campus Defré - Bruksela - 2022 rok (6 dni);

- członkostwa w międzynarodowych organizacjach związanych z edukacją i promocją zdrowia: *Schools for Health in Europe Research Group (SHE RG)* działającej pod patronatem WHO; *Steering Group of the Schools for Health in Europe* (koordynującej działania SHE RG); *Sieć COVID-HL*; *International Union for Health Promotion and Education (IUHPE)*; *European Public Health Association (EUPHA) - Health Literacy Section*.

Pani doktor Kaina Leksy odbyła dwa staże naukowe, krajowy i zagraniczny. Pierwszy na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (01-30 kwietnia 2023 roku). Staż został zrealizowany pod naukową opieką prof. dr hab. Magdaleny Piorunek. Drugi zaś, na Wydziale Humanistycznym w Uniwersytecie w Trieście we Włoszech (01 czerwca-30 lipca 2023 roku). Staż ten został zrealizowany pod naukową opieką prof. Paulo Sorzio. Habilitantka odbyła również staż dydaktyczny na Wydziale Humanistycznym w Uniwersytecie w Turynie we Włoszech (08-14 maja 2023 roku). Opiekunką stażu była prof. Emanuela Rabaglietti.

W obszarze współpracy zagranicznej, Pani doktor Karina Leksy odbyła staże w ramach programu Erasmus+ m.in.:

- Staff Mobility for Teaching; 17-18 maja 2016 roku - Faculty of Education, Univerzita Komenského v Bratislave (Słowacja);

- Staff Mobility for Training; 28-31 marca 2017 roku - Faculty of Education, Institute of Applied Health Sciences and Health Promotion, University of Szeged (Węgry); 17-21 czerwca 2019 roku - The Directorate of Health in Iceland,

Reykjavik (Iceland); 12-19 sierpnia 2022 roku - Fondazione Siniscalco Ceci - Villaggio Don Bosco, Lucera (Włochy).

5. Aktywność dydaktyczna i organizacyjna

Pani doktor Karina Leksy była promotorką 17 prac licencjackich. Tematyka tych prac dyplomowych dotyczyła promocji i ochrony zdrowia, edukacji zdrowotnej oraz profilaktyki społecznej. Była także recenzentką 86 prac licencjackich i magisterskich z zakresu pedagogiki społecznej i pedagogiki zdrowia. Habilitantka prowadziła zajęcia dydaktyczne na kierunku pedagogika Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego m.in. z przedmiotów: edukacja zdrowotna i promocja zdrowia; metodyka edukacji zdrowotnej; ekonomika zdrowia; wprowadzenie do dietetyki; zdrowie publiczne; wstęp do promocji zdrowia; epidemiologia; pedagogika społeczna; pedagogika społeczna dla studentów erasmusa (w języku angielskim); profilaktyka społeczna; pedagogika lecznicza; socjologia zdrowia i choroby; podstawy terapii pedagogicznej; diagnoza psychopedagogiczna; wspomaganie rozwoju poznawczego; metodyka treningu umiejętności społecznych; biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania (ćwiczenia); seminarium dyplomowe (licencjackie); społeczny wizerunek ciała (przedmiot fakultatywny); promocja zdrowia w popkulturze (przedmiot fakultatywny).

Habilitantka - ramach podniesienia kompetencji dydaktycznych – ukończyła szkolenia organizowane przez Uniwersytet Śląski m.in.: *Praca ze studentami z niepełnosprawnościami – praca z platformą MS Teams* (17.11.2020 roku); *Przygotowanie i prowadzenie zajęć na uczelni wyższej w językach obcych, z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych* (7 i 11.12.2020 roku); *Szkolenie z języków obcych dla pracowników kadry dydaktycznej UŚ* (05.-12.2021 roku); *Tutoring jako forma edukacji spersonalizowanej* (15-16.02.2022 roku); *Planowanie dydaktyki akademickiej: opis modułu a jego indywidualna aktualizacja w postaci sylabusu* (16.11.2022 roku).

Pani doktor Karina Leksy w ramach działań organizacyjnych i popularyzujących naukę m.in. była: sekretarzem Komisji Naboru na studia dzienne I i II stopnia; członkinią Kierunkowego Zespołu Zapewniania Jakości Kształcenia na

kierunku pedagogika; członkinią Wydziałowego Zespołu ds. Krajowych Ram Kwalifikacji na kierunku pedagogika; członkinią Kierunkowego Zespołu Zapewniania Jakości Kształcenia na kierunku pedagogika.

Za różne formy działalności Habilitantka otrzymała m.in.: Nagrodę Zespołową III Stopnia JM Rektora Uniwersytetu Śląskiego za działalność naukowo-badawczą (2015); Srebrną Odznakę JM Rektora Uniwersytetu Śląskiego za zasługi dla Uniwersytetu Śląskiego (2018); Nagrodę Dyrektora Instytutu Pedagogiki Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego za monografię wydaną w roku 2020: *Młdzież we współczesnej przestrzeni społeczno-kulturowej: wybrane aspekty zdrowotne i pedagogiczne*; projakościowy dodatek dyscyplinowy za osiągnięcia zawierające wyniki badań mające istotny wpływ na funkcjonowanie społeczeństwa w dyscyplinie pedagogika (grudzień 2020 r.) za realizację grantu pt. *Promocja zdrowego sposobu odżywiania i aktywności fizycznej w szkołach podstawowych na terenie miasta Bytomia – diagnoza potrzeb edukacyjnych w kontekście planowania skutecznych działań z zakresu pierwotnej profilaktyki chorób nowotworowych* (2018-2019).

6. Wniosek końcowy

Pani doktor Karina Leksy przedstawiła do oceny spójny i jednorodny tematycznie dorobek naukowy, na który składa się monotematyczna monografia naukowa *Znaczenie mediów społecznościowych dla samooceny i zachowań związanych z wyglądem ciała młodych dorosłych. Perspektywa społeczno-pedagogiczna*, opublikowana w 2023 roku.

Jednocześnie liczba osiągnięć publikacyjnych i cytowań świadczą o tym, że publikacje naukowe Pani doktor Karina Leksy są rozpoznawalne w środowisku naukowym i stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej pedagogika. W tym zakresie Habilitantka spełnia wymagania unormowane w art. 219 ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce.

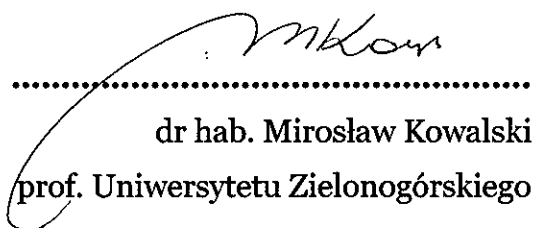
Ponadto, Habilitantka wykazała się istotną aktywnością naukową realizowaną na więcej niż jednej uczelni (w tym udowodniła, iż uzyskane osiągnięcia naukowe, które stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej powstały także w innej uczelni lub instytucji naukowej). Tym samym Pani doktor Karina Leksy wypełniła

trzeci warunek nadania stopnia doktora habilitowanego ujęty w art. 219 ust. 1 pkt 3 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce.

Podsumowując całokształt działalności Pani doktor Karina Leksy stwierdzam, że legitymuje się Ona osiągnięciami w pracy naukowej, które stanowią znaczący wkład w rozwój wiedzy z zakresu dyscypliny naukowej pedagogika. Na podkreślenie zasługuje dynamiczny rozwój naukowy a dorobek ma ponadto charakter interdyscyplinarny, na co niewątpliwie złożyła się interesująca droga naukowa i zdobyte doświadczenia zawodowe.

Moja pozytywna ocena dotyczy wszystkich podlegających recenzji osiągnięć Habilitantki i całokształtu Jej dorobku naukowego, dydaktycznego oraz osiągnięcia habilitacyjnego charakteryzującego się oryginalnością i nowatorstwem. Stwierdzam, że Pani doktor Karina Leksy spełnia warunki wymagane ustawą o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Wobec powyższego, w opinii Recenzenta, dorobek naukowy przedstawiony do oceny przez Panią doktor Karinę Leksy spełnia wymagania opisane w art. 219 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2021 roku poz. 478 z późn. zm.). Zatem wnioskuję o dopuszczenie Pani Doktor Karina Leksy do dalszego postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie naukowej pedagogika.

.....
dr hab. Mirosław Kowalski
prof. Uniwersytetu Zielonogórskiego